

AFRİN ŞEHİDİMİZ MUSA ÖZALKAN'IN VASIYETİ ÜZERİNE

MİLLİ EĞİTİM BAKANIMIZ SAYIN İSMET YILMAZ BEYEFENDİYE AÇIK MEKTUP

Afyonlu'yum. Yaşım da tam üç çeyrek asır oldu. Üç çeyrek asır önce merhum Dedem İbrahim Çavuş'un' (Allah Rahmet eylesin) beyaz sakallarını sıvazlayarak anlattığı savaş hikâyeleriyle büyüdüm. Yazılarını ilgiyle okuduğum " Sıra dışı müftü olarak bilinen " Sayın Adnan Zeki BİYİK kardeşimin geçcen 30 Ağustosta " **Düşman Bulmasın Diye İnek Pisliğinin içine saklandık**" başlıklı yazısıyla kaleme aldığı anlatımlarının daha fazlasını çocuk yaşta dedemden dinlemiştim. Yazıda anlatılanlar 97 yıl önce benim ilimin köylerinde geçmiştir. Okurlarıma, bu yazıyı internete girerek önemine binaen şu günlerde mutlaka okumalarını tavsiye ediyorum. Bu arada sözüyle, kalemiyle kendini dinleten ve yazılarını okutan Sayın Müftümüz Adnan Zeki BİYİK kardeşimize de buradan selam ve sevgilerimi sunuyorum. Kalemiyle tanıdığım Adnan Zeki Bıyık Bey kardeşimle inşallah bir gün vicahi olarak da tanışma imkânımız olur.

Yazımın altındaki resimde de gördüğünüz gibi Yunan askeri köylere kasabalara girdiğinde ilk yaptığı şey; genç kadınları ve kızları toplamak, onları kocalarının ve çocuklarının gözü önünde sokakta oynatmak. Onun için erkekler kendi canlarından önce namuslarını korumak için buldukları çarelerden biri de genç kızları ve kadınları hayvan gübrelerinin içine gömerek, Yunan askerlerinden korumak. Dedemin anlattıklarıyla Adnan Zeki Bıyık kardeşimin yazdıklarını empati yaparak aşağıdaki yazıyı ve Süryani kızı Çavkari Simon kızımızın anlattıklarını dikkatle okuyalım.

" Düşman köylere kadar giriyor, malımıza mülkümüze el koyuyor, genç kadınları erkeğinin gözü önünde taciz ediyor, hatta Müslüman Türk kadınına aşağılamak için silah zoruyla oynatıyorlardı.. (Dedemin anlattıklarını haya ederek yazamıyorum) Tabi biz rençberlik yapan cahil kimseleriz. Köylerimize saldıran Yunan kafirine mukavemet edemiyoruz. Yokluk diz boyu. Silah yok, cephaneye yok. Korku ve endişe içinde Askerlerimize ve kumandanlarına dualar ediyorduk. Yine birgün tellal bağırdı, "**Düşman geliyor, saklanın, tedbir alın**"

Ben hanımı alıp köy yerlerinde hayvan tezeği yığını vardır. Gübre yığını yaş olduğu için içine saklandık. Yani bir küçük dışkı tepeciği düşünün, onun içine elimize birer tas alıp, saklandık. ağızımızın içine hayvan pisliği girmesin, diye. Tası ağızımıza dayıyorduk. Neticede Yunanlar geldi, her tarafı arıyor, seslerini duyuyoruz. Saklandığımız gübre

yığınının bir süngü soktular, süngü kolumu sıyırdı, o kadar acıdı ki ama sesimi çıkarsam hanımı da beni de öldürecekler. Biz tezek yığınının çıkmayınca düşman köyü terk etti. Neticede o gün kurtulmuştuk. O günü hiç unutamam. Üstümüz başımız pislik kokuyor, her yanımız pislik olmuştu. Biz bu kokulara alıştık ama esas bizim ağrımıza giden çaresizlikten pislğin içine saklanmaktı. Gel zaman git zaman bir gün yine bir bağırtı koptu... **"Askerler Geliyor"**

Biz hanımla yine kahrederek ineklerin pislğinin içine ağlayarak saklandık. Bize kumandanlar emir vermişti askerlerimize buğday, arpa yetiştiriyor, un veriyorduk, biz çiftçiler de milli mücadeleye böyle destek veriyorduk. Neticede saklandığımız tepeciğın ucundan bir yerden minik bir delik açtım oradan gelenlere bakıyordum.

İyi ama bu gelenlerin yüzü düşmanlarınkı gibi nursuz değildi, postalları ve şapkaları da Yunan gavurun postalına, şapkasına benzemiyordu. Bir asker diğerine " Mehmet" diye hitap edince, çok affedersiniz b.kun içinden bir fırlama, fırladım. Ben fırlayınca askerler de biraz korktu ne oluyor diye. Ben onların Türk Askeri olduğunu anlayınca eğildim postallarını öptüm, hüngür hüngür ağlayarak, askerlerimizi kucakladım. 'Allah'ım sizi korusun!' dedim ve ekledim:

--Siz Türksünüz

--Evet Türküz, sen niye bu pislğın içine girdin be Müslüman?

--Sizi düşman sandım da ondan kahraman Mehmedim,

-Artık korkacak bir şey kalmadı tüm kafirleri geldikleri yerlere gönderiyoruz, Yunan'ı kovalamaya başladık. Milletimizin namusu ve tüm kutsal ve milli değerler artık salaha ermiştir. Haydi hanımını al evine git, askerlerimize biraz su ve ayran verin. Ve tüm askerlerimizin muzafferiyeti için Yüce Yaraticımıza dua edin. Anafartalar, yer gök Kahraman Mehmetçiklerle doldu...

Evet, bedavadan, terlemeden, çile çekmeden, kanına, canına bir zarar gelmeden bu vatani sıradan bir toprakmış gibi çiğneyenlere Mehmetçik kara kışta kanlarıyla karları bayrağımız rengine boyarken, ülkemize 700 defa saldırıda bulunan, kırk yıldır ülkemize ayak bağı olan, kırk binden fazla insanımızın kanını akıtan teröristlere sahip çıkmak için mektup imzalayan aydın değil, karanlık ruhlu insanlara yüzlerce , binlerce, değil milyonlarca kez yuh... olsun.

Gelelim taze şehitlerimiz Mehmet Muratdağı, Oğuz Kaan Usta ve Musa Özalkan kardeşlerimize. Bugün kahvaltıda lokmam ağzımda kaldı ve yutamadım. Göz yaşları içinde Mehmetçiklerimizi izledim. Hep beraber " Musa Özalkan Ruhun Şad olsun!...

Vatan bölünmez!... Şehitler Ölmez!..." diye cepheye gidiyorlardı. İnanılmaz etkilendim.Rabbim Afrin ve tüm şehitlerimizi cenet-i Ala ile müşerref kılsın.

Askerde anlatılırdı. Komutan Mehmet'e sorar: " Vatan nedir?" cevap " Vatan anamızdır komutanım!" Evet kardeşlerim vatan: Anamızdır, babamızdır, kısacası namusumuzdur ve her şeyimizdir. Vatan olmadan ne iş, ne aş, ne şeref, ne de din olur. Aldığımız üniversite diplomalarının hiçbir kıymeti harbiyesi olmaz. Geçtiğimiz yıl Adana'ya konferans için gittiğimde sınıf arkadaşım Osman Ergin: " Şam ağır ceza reisiyle aynı apartmanda oturduklarını, ağır ceza reisinin inşaatlarda çalıştığını, eşinin de evlere temizliğe gittiğini " söylemişti. Kayseri Baro Başkanı da Baro toplantısında " Halep Baro Başkanının Kayseri'de inşaat işçisi olarak çalıştığını söylemişti. Evet sözde aydınlar okur yazar olmuşsunuz ama ..... (burada cümlemin bitimini siz okurlarıma bırakıyorum.)

Evet ben MUSA ÖZALKAN şehidimizin vasiyetine dönmek istiyorum. Yaşımı yukarıda arz ettim. Ama Allah'a şükür kendimi yeni öğretmenliğe başlayan çiçeği burnundaki bir meslektaşım kadar sağlıklı ve zinde hissediyorum. Devlette 36 yıl hizmetimin 27 yılı idarecilikle geçti. İzmir özel kolejlerde çalıştım, dar gelirli fakir aile çocukları için Manisa Belediyesine bağlı MABEM ile Soma'da Soma Belediyesine bağlı SOBEM dersanelerinin kurucu müdürlüğünü yaptım. Emekli olduktan sonra da Liselerde, üniversitelerde ve Cezaevlerinde verdiğim eğitim semineri ve konferanslarımın sayısı da 400 'e yaklaştı. Ömrüm, eğitimin koltuğunda değil, mutfağında geçti. Bunları övünmek ve kendime bir pay çıkarmak için değil, Sayın Bakanımıza " MUSA ÖZALKAN BALA" eğitim kurumunu başarı ile yürütülebileceğimi arzetmek için yazıyorum. Tecrübe çok kolay kazanılmıyor. Eğitimi biliyorum. Eğitim yanıklısı merhum MUSA ÖZALKAN şehidimizin vasiyetine katkım olması açısından Türkmen- Arap- Kürt babaları için kurulacak " MUSA ÖZALKAN BALA " eğitim kurumuna hiç bir talepte bulunmaksızın ister öğretmen, isterse kurucu idareci olarak talibim. Bu talebimi basın aracılığı ile Milli Eğitim Bakanımız Sayın İsmet Yılmaz Beyefendiye arz ediyorum. Umarım bu talep ve arzımı Sayın Bakanımız dikkate alır.

Kendisine çok değer verdiğim, sevdiğim saydığım Azez Müftüsü Sayın Hüseyin DEMİRHAN beyefendi kardeşim, Kilis İl Milli Eğitimi Müdürlüğü ile organize ettiği seminerlerim için Kilis'e gittiğimde Musa Özalkan Kardeşimin vasiyetini bir an evvel gerçekleştirmek amacıyla göreve talibim

Milli Eğitim Bakanımız Sayın İsmet Yılmaz Beyefendiye saygılarımla arz ediyorum.

Not: Ulusal basına düşen esir şehrin Süryani kızı Çavkari Simon'nun Türkiye'ye ve Cumhurbaşkanımız Sayın R. Tayyip Erdoğan'a hitaben yazdığı mektubunun

tercümesini siz okurlarıma aynen aktarıyorum: "Bunları yazdığım için çok korkuyorum. Siz gelince Süryani, Arap, Kürt ve Türkmenlerin esareti, teröristlerin de hayali bitti. Esaret altında yaşamak çok kötü. Çünkü tecavüz, gasp ve ölüm her an ensemizde. Ben beş çocuklu ailenin üçüncü 14 yaşındaki kızım. Babamı 6 yıl önce öldürdüler. 4 yıldır her türlü yabancı teröristler burada. PYD/PKK dışında DEAŞ'lılar da var ve çok güzel anlaşıyorlar. En büyük ablam evli, burada değiller. **İKİNCİ ABLAM GEÇEN YIL AZAD İSİMLİ TERÖRİSTİN EVİMİZDE TECAVÜZÜ NETİCESİ HAMİLE KALDI DAHA SONRA DA İNTİHAR ETTİ.** Yine geçen yıl 11 yaşındaki erkek kardeşim Maksut'u zorla bizden alıp gerilla yapacağız diye götürdüler, bir daha da kendinden haber alamadık. Evde 7 yaşında kardeşim, hasta annem ve ben varız. Biz de ev hapsindeydik. 7 ay kadar önce Amerikalı subaylar gördüm burada. Çaresizlik ve sıkıntılarımızı anlatmak için yanaşım. Fakat dilenci diye kovdular, sonra da kollarında Apo resimleri olan teröristler bize kızıp ev hapsi verdi. Bir daha evden çıkmaya kalkışsanız annenizi de öldürürüz dediler. Buralarda bizim gibi işbirlikçi olmayan çok tutsak ev hapsi aileler var. Sadece teröristlere yardım edenler özgürdü. Çok şükür Türklerin askeri gelince önce iffet ve namusumuz kurtuldu, sonra da karnımız doydu."

Evet sayın okurlarım, Süryani kızı Çavkari Simon'un anlattıkları ile 99 yıl önce resimde görüldüğü gibi Anadoluda yaşananların aynısı. Allah bizleri vatansız bırakmasın. AMİN...

Not: Yunan askerlerinin köy meydanında kocalarının ve çocuklarının gözü önünde oynattığı bir bacımız.